

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 13.

15. JULI 1935

7. ÅRGANG.

Den norske Kongomisjon

Alb. M. Christiansen.

Ifølge senere statistikk arbeider det 32 evangeliske misjonselskaper i Belgisk Kongo nu. De har 185 misjonsstasjoner og 1000 misjonærer. Det betydeligste fremgang er en presbyterianer misjon (Presbyterian Church in U. S. A.) En tredjedel av det samlede antall kristne i Kongo tilfaller denne misjon.

Av norske misjonselskaper arbeider Baptister og pinsevevnerne i Belgisk Kongo og — Den norske Kongomisjon. (Alb. M. Christiansen.)

(Flere av opplysningene er hentet fra Misjonshistorie av E. Birkeli.)

Br. Alb. M. Christiansen er født i Drammen den 31. mai 1881. Helt fra han var ganske ung bar han på tanken om å bli misjonær. I 1923 solgte han sin forretning i

erfare hvad det vil si å bryte nytt land og denne påkjennning

Det finnes kraftige folk i Kongo.

En gruppe av noen av de første troende.

Oslø og reiste endel om her i landet og talte misjonens sak. I februar 1924 reiste han sammen med hele sin familie til Kongo. Det første sted de optok virksomhet var Makulu i Kwango. Der hadde det aldri vært noen virksomhet før. Men da stedet var usundt og livsfarlig både for sorte og hvite måtte virksomheten der nedlegges. Han fikk i sannhet

skulde nok tatt motet fra mange. Da han 1927 kom hjem var hans hustru nedbrutt, hjemmet ødelagt og mange av vennene tvilte på om det ikke var eventyrløst isteden for misjonsskall som fikk ham til å gjøre denne tur. Men br. Christiansen hadde nu sett hedenskapets nød på nært hold og koste hvad det skulde, han vilde påny ut til dette i sannhet nykverdige folk. Etter kampe og motgange stod han alene ferdig til å reise ut igjen ca. 2 år etter. Da han den 4. oktober 1929 forlot Oslo med d.s. «Brabant» og for annen gang reiste til Belgisk Kongo var det ganske sikkert underlige følelser der rørt sig i ham. Han måtte nu forlate ikke bare som forrige gang en sikker levevei og et koselig hjem, men også hustru og barn — og menneskelig sett var det liten utsikt til å få se dem mere. Foran lå et

liv i forsakelse og intet sted hvor han kunde slå sig ned å opta arbeidet. På det forrige sted hvor han virket var det umulig å opta arbeidet igjen. Det var forbudt av myndighetene derne og hans misjonsvirksomhet fikk føle hvad katolsk motstand og intriger kan utrette. For å gjøre en lang historie kort er det nok å si, at det som er umulig for mennesker er mulig for Gud. Etter mange kampe, skuffelser og motgang la Gud det slik tilrette for ham at han fikk tillatelse av de belgiske myndigheter til å drive misjonsvirksomhet i Kintshua og grunn til å bygge misjonsstasjon på. Det er intet mindre enn et under da det visstnok ikke er noen som står fritt der har oppnådd dette før.

Når han nu for tredje gang reiser ut er det til et forholdvis ordnet arbeidsfelt han kommer. Alt ligger tilrette for et sunt og regelmessig misjonsarbeide. Han

Liten og sort, men all likevel ha et bad.

har døpt ca. 300 derute og da han reiste hjem var det over 200 mennesker på stasjonen. Br. Christiansen har også tidels måttet utarbeide et skriftspråk, skrevet sanger og avsnitt av bibelen. Alt dette har han måttet utføre med skrivemaskin, men han har nu med det nødvendige til et lite trykkeri.

Broder Christiansen understøttes i sitt arbeide av en trofast venneflokk her hjemme.

Lørdag den 20. april 1929 blev en del venner i Oslo og omegnen enige om å opta et mere ordnet og regelmessig arbeide for virksomheten og br. Arnt Andersen Oslo blev valgt til formann, Kjøbmann Østen viseformann og forretningsfører Ole O. Fjeld som kasserer.

Søndag 14. juli besluttedes på et møte av interesserte venner på grunn av den vanskelighet det var med innreise tillatelse m. m. å velge et arbeidsutvalg til å arbeide videre med saak og disse blev pålagt å innkalte en konferanse og tilrettelegge forslag. Valgt blev: Erling Syvertsen, Drammen (der også blev valgt til hovedkasserer for det hele landet). Jul. O. Lind, Moss, Ole O. Fjeld og Marthin Nielsen, Oslo. Disse brødre står fremdeles med i tjenesten, utdtagen br. Marthin Nielsen, Oslo, som frasa sig sin stilling og br. Carl Pape, Oslo, er siden blitt valgt med.

Br. Arnt Andersen, Oslo har trofast stått med siden br. Christiansen reiste ut første gang.

Det er et imponerende arbeide som er nedlagt i denne misjonsgren og alt ligger tilrette for videre arbeide.

Som hjelp i arbeidet har br. Christiansen også fått br. Jens Glittenberg og hustru og de venter med lengsel på flere. Men det trengs arbeidere som er kalt av Gud.

Flere av hans barn har også valgt å bli misjonærer og arbeider på andre steder i Congo.

David Livingstone kalte dette land: «Verdens åpne sår.» Stanley kalte det: «Det mørke fastland.» Disse benevelser er trefendte og idag rekker dette mørke blodende folk hendene ut efter livets ord. Vil du som leser dette være med og hjelpe?

Hvis du ikke selv kan gå så send det du blir minnet om til broder Erling Syvertsen, Aasveien 19, Danvik pr. Drammen, og vær med i dette store arbeid. De som er i striden og de som er ved tolet skal dele bytte.

Stevne.

bedehus i Skiptvet den 16. juni. Møter kl. 8. Mat og drikkekar. Kaffe og melk på stedet. Kommen i Jesu navn. O. J. Myhrum, eldste broder.

ne og jubileum.

Guds vilje avholdt i Breivikbotn søndag og mandag august. Med stor del jubileumstiftelse 20 års fri virksomhet. De brødre og søsken Guds folk fikk hjertelig velkommen. Nils Stien.

s sakt

se selskap «Serpent», der forer bibler og bibelmarken, har navn «Guds samlet en rekke forskjellige Herrens uttalelser fra egne fastlærte fra Guds eget all kraft til fr.

Frank B.

des: En innvar ganske ervert som ut var grunn. ru. fikk en orært og lot sig. Virk lieblikkelig. Selv enne hadde den når det forvandt til å få ha efter å ha e, deune han ad de sa kristne. mere til e var de oplevet ga ark fordi å arbe ikke like n. Men på at nem ord fullt et ny er mest rdig ne om og bibes å lin n. K e frim og et ha Helbredelse ved bønn forbudt i Tyskland. Ifølge dagsavisene er «Det Frie Kristensamfund» blitt forbudt og dets eiendom er konfiskert. Grunnen er at de har bedt for syke og praktiserer helbredelse ved bønn. Menighetens leder var svensk og er blitt utvist fra Tyskland. De er også beskyldt for å drive stats fiendtlige renkespill. Hedenskapet reiser hodet. Det går mot det store frafalls tid med

god fart.

I de hundre år
som gikk forut for verdenskrigen var det beløp som blev gitt til kristelig virksomhet i U. S. A. omtrent like stort som det som blev brukt til krigsrustningene. I de siste år har bidragene til den kristelige virksomhet gått ned med ca. 1000 millioner kroner, mens rustningskostningene er gått op med ca. 370 millioner kroner.

Også et tegn.

Det er idag fire hundre millioner flere hedninger i verden enn for hundre år siden, og det enda at det i dette århundrede har

vært den største misjonsvirksomhet i misjonens historie.

Til misjonsfeltet.
Santalmisjonen skal i år sende ut 5 nye misjonærer.

Kinaforbundet sender ut nye misjonærer.

I forbindelse med åpningen av sitt nye lokale avholdt Kinaforbundet fredag 31. mai innvielse av 8 nye mannlige misjonærer som i år tenkes sendt ut til Kina og Mansjuria.

6 nye kvinnelige misjonærer.

Søndag 2. juni kunde Misjonsskolen for kvinner, som tilhører Det Norske Misjonselskap, innvie 6 nye kvinner i misjonsjær-

ningen. En ung diakonisse blev også innvidd samme dag. Det var pastor Schreiner, hovedlærer ved skolen, som foretok innvielsen i Vår Frelses Kirke.

Det behøves arbeidere.

I Berberiet, Nord Afrika, bor det 16 millioner muhamedanere og der finnes bare 40 — firti — mannlige misjonærer.

Landsvennevesterne

holdes i år i Larvik i tiden 20. — 23. august. Blandt talerne er også Frank Mangs.

«De gamle stier»

som har vært organ for Kristi menighet er nu overtatt av red.

Lyder Engh og utgis som fritt evangelisk blad.

Jesus gir visshet.

I «New York Gospel Mission to the Jews» forteller miss Ruth Angel om jødernes faste- og bostid i høst. Synagogene var fylt til grensel. Men også misjonens lokaler var fulle. Og mens jødene avsluttet sin bota- og fastetid uten visshet om syndenes forlatelse, bed misjonen på varme vidnebyrd om Lammet som tar bort verdens synd. En av predikantene her var en jødekristen. På et annet møte frembar en ung, omvendt jødinne sitt evangeliske vidnebyrd for forsamlingen.

0-13-509612-X

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I lønsalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjær til ovenstående adr.

Fra misjonsarbeidet i Banda

På evangelietur blandt avgudstilbedere.

Kjære venner og nådesøskende! Guds fred!

Mine øre har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn. Et lys til å oplyse hedningene og til en herlighet for ditt folk Israel.

Luk. 2, 30—32.

Det er nu en lengere tid siden dere hørte fra mig og da jeg tror jeg ikke har fortalt dere om «Kitchri» en av de store årlige tilbødselsfester som holdes hver januar i India, vil jeg fortelle dere litt av hvad vi i Banda gjorde den dag. Det hente sig så, at broder Karlson, en svensk misjonær som nu er reist til Sverige, nettop var hos oss i de dage og da vi, evangelist Nandija, hans hustru Jesodabai, Chantvand og jeg den dag hadde bestemt oss for å reise fulgte også broder Karlson med oss.

Over alt hvor der er en elv vil man denne dag her i vårt distrikt se folk gå ned til elven for å tilbede (bade i vannet — derefter drikke litt og stå i vannet og be.)

Da jeg siden jeg denne gang kom ut, bare har vært nede ved elven her i Banda — det er tusener samlet også der — under denne fest, ønsket vi i år å gå til Chilla, til der pleier det særlig å være mange samlet. I nærheten av denne by rinner elvene Ken og Jumna sammen til en elv, så hinduene mener dette må være et særlig helligt sted og folk strømmer da dit på «Kitchri»-dagen for å tilbede.

Vi skyntet oss og blev ferdig med alt morgenarbeid på misjonsstasjonen og ved 8-tiden kom rutebilen, som vi hadde bestilt og vi satte oss inn og så bar det avsted. Reiste forbi Mayai, Lama, Piprenda og andre små landsbyer som vi før har besøkt. Et sukk går op fra hjertedypt som vi passerer forbi hver fattig landsby, hvor vi kun ser disse lave jordhytter som folkene lever i og så de hvitkaldede store temple ragende op her og der, bygget for deres guder av sten. Bønnen blir: Jesus! Ja ditt lys skinne her. Hvad tid skal vi se ditt rikas seier også i dette land? —

Kommet op til Chilla ser vi hele markedsplassen er full av kjøbmenn som er kommet fra de større byer endog helt fra Benares. De har lagt alle sine varer ut på klæder på begge sider av veien.

Messingkar, toier osv. De vender jo å få solgt meget nu. Vi kjører videre frem forbi øksevognene som er fylte med sukkerørr, bambussør, amerat (en frukt), alt til salg på markedsplassen. Helt ned til elvebredden kjører vi. O, hvilket syn. Tusener på tusener ute i elven for å tilbede, vannet som ikke kan rense. O, at vi kunde få bragt dem budskapet om den kilde som er åpnet i Davids stad imot all synd og urenh. Om det dyre blod som fløt fra Jesu vunder og sår. — Frelsesmidlet.

Vi stopper utenfor tollboden og de tilloft oss å sette fra oss de bøker som vi ikke kunde bære og vår mat hos dem, da de var muhamedanere. Jesodabai og jeg fylte våre armer med evangelier og traktater og gikk over broen til den andre siden av elven (Broen er laget av båter som ligger ved siden av hverandre). Der var de fleste mennesker samlet, og vi begynte å by frem våre bøker. Ofteft var svaret: «Vi kan ikke lese. Hvad skal vi med disse bøker.» Hundreder av traktater blev delt ut til dem som kunde lese og mange, mange evangelier blev solgt.

Bed at Jesus vil levendegjøre sitt ord for disse hjerter som kjøpte bøkene. At det må bli til deres sjæles frelse, når de leser dem.

Flere og flere folk kommer. Hvad søker de? De kommer for å tilbede.

Br. Karlson, Nandija og Chantvand står på en forhøining utenfor tollboden og spiller, synger og taler til skarerne som stopper litt og hører, går så videre og andre nye skarer stopper å lytte.

«Håpløst.» vil fristeren hviuke i ens hjerte. Men til Ord et ord til vidnesbyrdet. Aldri har ett ord av de ord Herren har talt falt kraftsløst til jorden. De er alle blitt oplyst i sin tid, og Anden hvisker i våre hjerter: «Ti likesom regnet og sneen faller ned fra himmelen og ikke vender dit tilbake, men vanner jorden og bringer den til å bære og spire og gi sædemannen sæd og den eten-de brød, således skal mitt ord være som går ut av min munn, det skal ikke vende tom tilbake til mig, men det skal gjøre hvad jeg behager og lykkelig utføre hvad jeg sender det til.» — Og alle løftene er beseiget. De har i Jesus fått sitt ja og sitt amen.

«Ere til Gud. Derfor vil vi holde på efter den nåde Gud gir oss, selv om vi er svake og et intet, intet i oss selv. Videre tilbake til byen trenger Jesodabai og jeg oss frem, rekende ut evangelier og traktater. Byens gater er fylt med folk.

Brødrene kom nu også gående for å selge evangelier. En skikk som de her omkring i disse distrikter bruker, at hver mann har en hoi bambusstang i sin hånd, her jeg ikke sett på andre steder i India, sier broder Karlson. Og så uoplyste som befolkningen her er. — Ja, vidner trenger de. Markene er hvite til høsten og høsten er stor her. Hvor meget skal bli høstet inn?

En konstabel sier til oss. Femti bevebnede politi er skjult i et av disse huse, så dere behøver ikke å frykte selv om det skulde bli opprør blandt folket. Vi smiler av denne oplysning. Det er jo godt å vite, men vi vet at dersom ikke Herren vokter staden, våker vokterne forges og så har Jesus gitt oss slikt et herlig løfte: Luk. 12, 7: «Men endog alle eders hovedhår er talte, frykter derfor ikke, I er mere enn mange spurver.»

Vi var nu trette, skitne av svede og støv og sultne, så efter å ha vasket våre hender i elven satte vi oss ned utenfor tollboden og spiste vår medbragte mat. Derefter begynte vi å syngte og samlet så en stor skare igjen. Jesodabai og jeg benyttet også anledningen til å tale litt og så gikk vi ned til skaren med våre bøker, mens brødrene fortsatte å tale og snart var kl. 4. Da kom chaufføren og sa at rutebilen var ferdig til å gå. Vi måtte trenge oss igjennem skarene for å nå frem til bilen og så bar det hjem.

Høstens korte tid er snart forgangen, tjenerne fra marken drager hjem. Mesterens velgjort skal hilse manges. Hvor jeg ønsker være en av dem.

Op fra Indiens uale byer og fra mørke Afrika kommer mange kjøpt med Jesu dyre blod. De som gikk med frelsens budskap, de som bad og gav sitt alt, vil da bringe sine nek med fryderop.

Takk for all trofast hjelp og forbønn. Husk oss fremdeles i bønn.

Kjær hilsen fra eders for Bandas frelse

Dagmar Jacobsen.

Til Kina igjen.

Som det fremgår av str. Christofa Brundtlands brev ansettets i dette nr. står hun atter på farten til å reise tilbake til Kina igjen. Hun reiser nu omkring og taler misjonssaken og vennene vil sikkert hjelpe henne å få det nødvendige beløp som trenges.

Kongens ærinde har hast.

65 år. En i disenterkretse godt kjent broder H. E. Hegh fylte den 16. juni 65 år. Han blev omvendt til Gud for over 40 år siden i Australia og har i ca. 38 år reist som evangelist, både i Australia, Kanada og en årrekke her i landet. Broder Hegh er en dyp og grundig ordets forkytter. Han er av dem som setter varige inntrykk efter sig og man husker hans tekster i lange tider. Flere av dem glemmes aldri.

I det senere har han virket i Aaskim og vært til velsignelse.

Misjonsoplysning.

Vi bringer i dette nr. en artikkel angående Misjonen i Kongo. Det er meningen å gi plass for en kortfattet oversikt over de forskjellige misjonsforetagender og vi vil gjerne henstille til de kasserere eller andre som er interesserte i de forskjellige misjonsvirksomheter å bestille endel av disse blade til salg eller utdeling. Det vil være en god hjelp i å vekke interesse for misjonsarbeidet. Provisjon innrømmes.

Bedehuset i Skarvåg.

Til reparasjon av bedehuset er nu innkomet nedennanførte beløp, hvorfra takkes og kvitteres. Mottatt fra: En bror og søster i Moss kr. 5, ved fru Adolf Halvorsen Arendal fra misjonsvennene i Betania 40, N. N. Reip... Helgeland 5, Karl Jensen, Tistedalsgt. 13, Halden 5, Misjons-Røsten, Sarpsborg 5, en str. i Fredrikstad ved Røsten 50, Emma Holmgren, Sverige ved Røsten 5, Johan Johansen, Sverige ved Røsten 4, Vennene i Indrefjord Hammerfest ved Helene Lindberg 5, A. M. Halland Ytre Arna 20. Tidligere innkommet 210.00. Tilsammen kr. 354.00.

Fra vennene: Hjørteilig takk. Skarvåg i Finnmark 22—6—1935.

Harald Pedersen, kass.

Som vennene ser mangler det enda meget på at det nødvendige beløp er innkommet. Det er bare vel halvparten av hvad det trenges enda. Send nu beløpene snarest mulig. Lavt regnet trenges

kr. 700.00. Nu er det beste tiden til å utføre arbeidet.

Red.

Schibboleth.

Vi er anmodet om å oplyse at ny Schibboleth er under arbeide og vil være å få kjøpt til høsten. Det sier sig selv at det ikke er gjort i en fart å få en slik bok ferdig. Det er et stort arbeide.

Misjonbeløp.

Innkomet til str. Dagmar Jacobsen, Banda, India i 1ste halvår 1935: Misjonsmøter Knoffs gt. 6 kr. 365.16, barnemisjon i do. 30, Venner i Hurum 110, Venner og barnemisjon, Svelvik 75, Venner

på Egerøy ved Seglem 100, Venner på Svenkerud ved Krusedoken 40, str. Eikro, Gol 16. En str. 5, en br. 5.

Broderhilsen Sverre Severinsen.

Rettelser.

Konferansen, Drammen.

I referatet fra konferansen i Drammen forrige nr. er en linje falt ut. Det skal stå: Som dirigenter valgtes S. Severinsen, Drammen og Joh. Martinsen, Moss o.s.v.

Fra Basakata-land

— de svenske baptisters misjonsfelt i Kongo — meddeles at

en dyptgående vekkelse pågår. Den har avsatt dype spor i hele folkelivet. Menneskene regner med Gud, selv hedningene. Gud har blitt en virkelighet for dem. Menneskene kommer til de kristne med sine syke, og de ber for dem. Herren åpenbarer sin arm til hjelp. I forsamlingene råder en ny ånd. Synden bekjempes med en strenghet som ikke kjenner til utflukter. Selv i de tilfelle hvor misjonæren synes formildende omstedigheter foreligger, krever menigheten at tuktens hele alvor tillempes.

Herren hjelper.

Vi har for omtalt de tyske sjonsselskapers store vanskeligheter de senere år. Det har vært nesten umulig å få tilsendt midler til misjonsarbeidet i hjemlandet på grunn av forsvarets statsmyndighetenes sideordning. Men så rent fortvilet ut. Men så der sendt dem en del gjeld til andre land så det er gått opp som en sky.

De tyske evangeliske misjonselskaper har sendt ut følgende opprop til misjonsfolket: «Vi bekjenner i stor takknemlighet: Gud har hjulpet den evangeliske misjon gjennom svært svære vinter på en vidunderlig måte.

Hjemme-menigheten har vært bønn: Opløst hellige trosskare for misjonen og glem eders kjempende brødre der. Vi takker med bevegede hjerter for all vennens troskap og bønner til å tilrope dere: Vent store ting av Gud, og gjør noe stort for Gud. Der har vist sig en utvei til å skrittvis kan bli ferdig med å ringene for å sende ut penger til arbeidet kan fortsette. Vi kan ikke de, men leve og forkynde Herrens gjerninger.

Alle tyske selskaper kan om store anledninger, åpne verdensvide oppgaver som Gud gitt dem idag ute i folkeværdene. Må Herrens navn bli forberget ved den tysk-evangeliske misjon under korsstet.»

Ut til Kina.

Til «Misjons-Røsten!»

Du skal bede til ham som skal høre meg og du skal betale dine lefter og sette dig noe fore, da skal det ikke for dig og over dine skal der skinne lys.

Job 22, 27—31

Disse ord kom til mig da blev klart at Herren snart vil ha mig til Kina igjen.

Jeg reiste noen få måneder fjor og samlet et lite beløp til min utreise, og håpet å komme til Kina da; men intet blev rettelagt for mig. Så blev jeg mor meget syk og hun tre min pleie.

Jeg var da hjemme henimot år. I den tid måtte jo min utreise i Kina ha sitt underhold og måtte sende det meste av det samlede beløp derut.

Min mor blev bedre igjen jeg takker Herren for den fikk lov å være hos henne.

Nu føler jeg at tiden er for mig til å dra ut igjen. Kan du hjelpe oss!»

I en by i nærheten av Lands er nu over 30 sjæle blitt frelst mange sukker under byrden etc.

Den utfrivelse fra hedenkapets Herren har lagt en stor lense min sjel efter å reise, enten i tember eller oktober måned år. Dette er et troesskritt, ikke på denne korte tid, hvor jeg rejser, kan få inn reisepengen engang. Jeg skulde også ha penger til å bygge tet hus har vi fått. Men ikke Herrens gjerning og ikke sølvet og gullet Herren vil skue hen til ham, hvorfor min hjelp må komme. Hvem bringe sin gave til Herren?

hyvd mere du ham, det skal jeg når jeg kommer til Gud velsigne Herren, minns kasserer, herr L. Skogveg 26, Hjørteilig takk! Eders for kine mester Christofa

De kristne land pro...

Vi gjengir et kjennelseskris avfattet mot de skap. Oppropet er dokument av stor evangeliske kris Det lyder som f

Til menighe...

Vi ser vårt dodelig fare. De ny religion Kirken har et fall å våke om den ære som til Arbeidet kan fortsette. Vi kan ikke de, men leve og forkynde Herrens gjerninger.

Det første b...

Jeg er He du skal ikke der en ni Vi kan alen i troen på Jes oss korsfestede Herre. Den ny mot det første

1. I den blir...

folkebunden gjort til religiøse og frihet

2. Når den...

langer tror på land», setter troen på vår evige rike.

3. Denne f...

en gud efter bilde. I den Slikt avgude positiv kriste antikristend

Stillet ans...

denne religiøse det vår plikt kirkes kall å og folk:

1. Staten...

sin makt gi bud og orde for all men for mig til å dra ut igjen. Kan du hjelpe oss!»

2. Den i...

den himmel skytter, og sin skall og sin beklødet år. Dette er et troesskritt, ikke på denne korte tid, hvor jeg rejser, kan få inn reisepengen engang. Jeg skulde også ha penger til å bygge tet hus har vi fått. Men ikke Herrens gjerning og ikke sølvet og gullet Herren vil skue hen til ham, hvorfor min hjelp må komme. Hvem bringe sin gave til Herren?

3. Lydig...

den overst alle livets sjenner k sjon. Vi har kjøpt tomt, men ikke Herrens gjerning og ikke sølvet og gullet Herren vil skue hen til ham, hvorfor min hjelp må komme. Hvem bringe sin gave til Herren?

4. Kirken...

den overst alle livets sjenner k sjon. Vi har kjøpt tomt, men ikke Herrens gjerning og ikke sølvet og gullet Herren vil skue hen til ham, hvorfor min hjelp må komme. Hvem bringe sin gave til Herren?

5. Gud...

den overst alle livets sjenner k sjon. Vi har kjøpt tomt, men ikke Herrens gjerning og ikke sølvet og gullet Herren vil skue hen til ham, hvorfor min hjelp må komme. Hvem bringe sin gave til Herren?

Misjonen i Argentina og Afrika

25 år og 24 år i misjonsarbeidet.

Kjære «Misjons-Røstens» lesere!

Tiden flyr og vi følger med. Evighetens morgen gryr med demring av Guds herlighet og rettferdighetens solgians. Hvor det blir skjont når alt skal nedlegges ved Guds føtter og han skal tørre veikken den siste tåre. Ingen synd, ingen nød, smerte eller tårer mere.

Ja, hvor trøstelig det er å se syndens makt og dens følger. Den fordrer jo de ypperste av Guds skapninger. Det er smertelig å se hans billede adelagt av synd. Herlig er det dog at det er lægedom for alle som lider under den.

Vi får også se Guds frelse i Kristus åpenbart her. Sjele får nytt liv ved troen på Lammets sår. Det blir kraft til nytt moralsk liv også for de fallne. For dette priser vi Jesus av hjertets lyst. Det samles flere og flere, de troendes tall økes stadig og plassen blir for liten til å samles på da vi enda ikke har fått ferdig vårt nye lokale. Vi har nu kjøpt halvparten av beløbbilket til taket, men resten har vi ikke midler til. Bed Gud gi oss - det så snart som mulig. Vi holder på å sage bjelker til taket nu og behøver å få det ferdig. Jeg må si vennene at vi trenger lokale så snart.

For fem uker siden fikk jeg blodstyrning. Det var en læringskveld, men jeg talte på tre møter om søndagen og arbeidet hele uken hårdt. Blandt annet blev 35 syke pleiet, flere vaksinert, ordnet med byggingen, prediket og spillet i et overfylt lokale med forferdelig varme og dårlig luft. Så nu siste uke fikk jeg blodstyrning tre gange på en natt. Det var torsdags kveld etter møte og blodet flot slik at jeg ikke lengre orket å spytte det ut ellersom det kom. Dere forstår selv hva det lokale med så dårlig luft er for en gammel utslitt misjonær. Vel, jeg gir ikke opp, men lengter etter å få lokalet ferdig. Mon tro vi skal få det ferdig til mitt 25 års jubileum som misjonær. Det er de første dagene i august. Det skulde være min største glede å få sitte og se alle disse som har sittet utenfor veggene og lyttet, i øinene og fortelle dem

om min frelser, Jesus er min frelser, min læge, min rettferdighet og min forløser. Det er så ond når det kommer nye for å høre og så må de stå utenfor veggene og lytte. Ofte blir de borte igjen. Vi skubber oss sammen så godt vi kan, men plassen er for liten.

Vi var jo noen av de første som optok arbeidet heromkring. Det var noen av Brodremisjonen og Juan Lintores misjon her før, men ellers er vi de første som kom hit med det frie evangelium, og hele Nord Argentina har nesten ikke misjonærer til dags dato. Dere forstår derfor at her trenges det et virkelig troens budskap og her finner det også jordbund. Jeg er just ikke sterk, men har gjort mitt beste. Før var det bedre og jeg orket mere, men nu blir kreftene for små. Hval skal jeg gjøre? Det er møter, syke som trenger hjelp, bygging og mere. Hvor skal en begynne og hvor skal en slutte?

Det er også en ting til. Vi har meget ungdom blandt oss og flere av dem er interesserte i musikk og meget musikalske. Vi har ingen instrumenter uten et orgel. Mon tro det var noen som kunde hjelpe oss og kjøpe noen musikkinstrumenter? Vi tenker å få i stand en musikkflokk som kan spille og syngte til Herrens ære Gud vil nok hjelpe oss også i dette og tror nok det er venner som vil hjelpe oss med dette.

Broderhilsen i Jesus.
 Bergen N. Johnson.
 New Haven N. S.
 P. O. Hlatikulu,
 Swanziland,
 South Afrika.
 17-5-35.

Herrens trofasthet varer til evig tid.
 En liten hilsen til Misjons-Røstens. Først hjertelig takk til eder, venner som sender oss bladet. Det er så gildt hver gang det kommer med hilsener fra de forskjellige medarbeidere og venner. Vi er alle på veien hjem og mens vi er på vandringen er det godt å høre fra hverandre. Ja, vi trenger hverandre. Vi kan be for hverandre og således stå sammen. Idag på Norges store festdag, nemlig 17. mai, er det 24 år siden

jeg første gang forlot Norge for å fare til Afrika, og i alle disse år har Herren vært usigelig trofast. Han har etterjaget mig med idel godhet og miskunnhet, ære være hans store navn!

Gud velsigner også arbeidet. Nu og da er det noen som står op for Jesus og begynner å elske og tjene ham. Mange barn kommer til skoleen, og det er herligt for alle de små som kommer inn under evangeliets innfyldelse.

Den 6te mai feirede vi den engelske konges jubileum. Massevis av folk, kristne og hedninger, og så en hel del europeere samledes på Hlatikulu. Det var over 2000 skolebarn. De representerte fem forskjellige misjoner. Først var det møte med flere talere og barna sang to sange om Guds trofasthet. En misjonær sluttet med bønn, og til slutt sang barna kongesangen.

Efterpå var det lek for barna. Kapplop og gymnastikk. Der var en plass opsatt for barna hvor de skulde holde til. En annen plass var opsatt for hedningene hvor de skulde opføre sine krigsdanser og massevis av folk (ufrelste) bruker å samles for å se hedningene danse. Men det var underlig den dag, hedningenes dans fikk ingen makt over folket. Nesten alle samledes om de kristne skolebarna for å se på dem. Det var seier for kristendommen. Det var også premieutdeling til barna. Skolen her på New Haven fikk i premie for gymnastikk.

Det var også på programmet at barna skulde få middagsmat bestående av maisgrøt og kokt kjøtt. De forskjellige skoler skulde ta med sig store fat til å få maten i. Men ved en eller annen misforståelse blandt dem som hadde med det å gjøre, så var ikke maten blitt kokt så de fikk ikke noe i sine store fat som de gikk å bar på, så det var jo en skuffelse for dem stakkar, og de blev sultne. Mange av dem hadde gått lang vei og hadde liten neste med sig. Men de syntes jo det var gildt allikevel å minnes kongen. kki -a: ,s a shrdlu hh hh hhh

Snart kommer en større kroningsdag for alle som venter Jesus. Han har alt rede for oss og vi får gå inn til gleden.
 Hilsen eders i Jesus forb.
 Søster Hilma.

Vennestevne

Karmel, Svelvik
 søndag 11. august.
 Alle hjertelig velkommen.
 Ragnvald Volden.

Vi skal over alle ting frykte og elske Gud, og sette all vår lit til ham alene.

Opfylte profetier.

Tyrus.

Profeten Esekiel forutsa denne bys ødeleggelse. Esek. 26: 7-11. Denne profeti gikk i oppfyllelse på denne rike fenikiske handelsstad ved Middelhavet da den babyloniske konge Nebukadnesar inntok den sterkt befestede by etter 13 års beleiring. I det følgende 12. vers heter det nemlig: «Og de skal ... kaste dine stener og ditt treverk og ditt støv i vannet.» Dette vers blev ikke oppfylt da Nebukadnesar inntok Tyrus.

Historien forteller at innen han ødela byen hadde innbyggerne ført sine skatte til en øy som lå et lite stykke fra land og på denne øy oppvokste et nytt Tyrus. Men da Aleksander den store 250 år senere inntok og plyndret denne nye by, så bygget han av den gamle bys ruiner som var tilbake en vei fra fastlandet til denne nye by på øya. Således oppfyltes den hele profeti (om ikke på en gang) virkelig bokstavelig.

Efter ødeleggelsen av Nebukadnesar og Aleksander søkte den å reise sig igjen, og var på Kristi tid en betydelig handelsstad. Ar 1291 overlot innbyggerne byen uten kamp til Saracenerne og mistet sin betydning som handelsfolk og sank ned i fornedrelse i følge profetien. Det nuværende Zur eller Tyrus er kun en småby. Så fullstenrig er profetien at den nu er et sted til å utbrede fiskegarn på, mens veldige halvt begravne peler og andre fortidslevninger vidner om det tidligere mektige og rike Tyrus. Byen skal ikke oppbygges mere sier profeten: Esek. 26: 14.

G. W. A. Andersen.

«Håpets bekjennelse».

En kristen prest som er forvist til tvangsarbeid i skogene i Nord-Russland, skriver:

«Allerede 5 år i russisk forvisning! Med brutal vold rykket bort fra alt som er kjær og dyrebart for et menneske og særskilt for en kristen, som ved troens og blodets bånd har vært bundet til hjem og venner. Bort til Nordens urskoger til tvangsarbeid bar det, dit hvor mennesker ikke mere er mennesker, men et nummer, en del, en sjelless arbeidsmaskine. Og her tvinges man til å arbeide for sitt knapt tilmålte brød under umenneskelige fornedrende forhold og på kommando av forferdelige mennesker, i en forferdelig atmosfære av råhet og sjofelhet, forbannelser, jammer, smuss og stank. —

Og dog — «holdende fast på håpets bekjennelse» med tro på Guds allmakt, godhet, faderkjærlighet».

hva mere du måtte koste på ham, det skal jeg betale dig igjen, år. Det har vært en stor misjonsarbeid som har løst seg. Gud velsigne dig. Send hva Herren minner dig om til min kasserer, herr L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen. Hjertelig takk! Eders for kinesernes frelse Søster Christofa Brundtland.

De kristne i Tyskland protesterer.

Vi gjengir et opprop som Bekjennelseskirken i Tyskland har avfattet mot det nytyske hedsbudskaap. Oppropet er et historisk dokument av stor interesse for de evangeliske kristne verden over. Det lyder som følgende:

Til menighetene.
 Vi ser vårt folk stå foran en dødelig fare. Denne fare en en ny religion.
 Kirken har efter sin Herres befaling å våke over at Kristus får den ære som tilkommer ham som en verdens dommer. Kirken vet at den står til ansvar hvis det tyske folk ikke blir advaret når det vender sig bort fra Kristus.

I.
 Det første bud sier: Jeg er Herren din Gud, du skal ikke ha andre guder enn mig.

Vi kan alene adlyde dette bud i troen på Jesus Kristus, den for oss korstefede og gjenopstandne Herre. Den nye religion er opprop mot det første bud.

1. I den blir en rasesmessig og folkebundet verdensanskuelse gjort til religion. Blod, rase, folk, ære og frihet blir avgudet.

2. Når denne nye religion forlanger tro på det «evige Tysklands», setter den sig i stedet for troen på vår Herre og Frelseres evige rike.

3. Denne fantasi-tro gjør sig en gud efter menneskers vesen og hilled. I den ærer, rettferdiggjør og frelser mennesket sig selv. Slikt avguderi har ikke noe med positiv kristendom å gjøre. Det er antikristendom.

II.
 Stillet ansikt til ansikt med denne religions fristende fare er det vår plikt i troskaap mot vår kirkes kall å bevidne overfor stat og folk:

1. Staten får sin høihetsrett og sin makt gjennom Guds nådige bud og orden som setter grensene for all menneskelig autoritet og gir den dens grunnlag.

2. Den som i Guds sted setter blod og rase og folk som skapere av statens autoritet, undergraver og ødeligger staten.

3. Lydig og takknemlig anerkjenner kirken statens autoritet, slik som den er begrunnet og bekræftet i Guds ord. Derfor kan kirken ikke bøie sig når man vil bryte samvittighetene med et totalitetskrav som det den nye religion utstyrer staten med. Budskaapet i Guds ord må kirken erklære å være Kristus alene er Herré, Kristus

er den eneste som har makt til å binde og løse samvittighetene: Ham er gitt all makt i himmel og på jord.

III.

Kirken har efter sin Herres befaling å forkynde for alle folk evangeliet om nåden og herligheten i Jesus Kristus.

1. Derfor har kirken ikke lov til å la sig fortreffe fra offentligheten og inn i privatfromhetens kroker; i en selvtilstrekkelighet (Selbsgenügsamkeit) vilde den være utro mot sitt oppdrag.

Endog ansikt til ansikt med voldelig makt kan kirken ikke opføre å forkynde det vidnesbyrd som er den gitt.

2. I all tale og ferd har kirken å gå Gud alene æren. Derfor må den verge sig mot at dens liv

verdsliggjøres, dens søndag vanhelliges, dens fester avkristnes.

3. Jesu Kristi oppdrag forplikter kirken i ansvaret for den nuværende og de kommende slekter når det gjelder en i skriften grunnet oppdragelse av barn og ungdom. Kirken må beskytte sine lemmer, de som er døpt i den treenige Guds navn, fra en verdensanskuellesundervisning i religionsform, som oppdrar dem til troen på en ny mytus og skyver tilside og ødelegger Den hellige skrift. Det gamle og Det nye testamentet.

4. Kirken ber at Guds navn må bli hellig hos oss, at hans rike må komme, at hans gode og nådige vilje må skje også i vårt folk og vår stat. I troen på syndens forlæstelse nedber vi over folk og øvrighet Guds og vår Herre Jesu

alt de tyske...
 store vanskeligheter...
 år. Det har vært...
 få tilsendt noen...
 jonsarbeidet som...
 løst seg.
 Gud velsigne dig...
 Send hva Herren...
 minner dig om til...
 min kasserer, herr...
 L. Hvidsten, Nordre...
 Skogvei 26, Bergen.
 Hjertelig takk!
 Eders for kinesernes...
 frelse Søster Christofa...
 Brundtland.

